

Publicerad 2012-09-19 17:47 av Kim

(eller parentesen?)

det är jag som är rubriken

gäsp gäsp

vad får mig

att gå ur sängen

gammal ohejdad vana

hungriga katt killar

via den livlösa datorn

svämmar det över

påhittade anklagelser

frågor varför jag skriver

kontaktbrev med frågor

små berättande förklaringar

till nära släkt

av en ännu närmare släkt

det hela är absurt

trots att vårt språk

varit som kinesiska och norska

hela vårt liv

blir jag bestört

den lilla markyta jag trodde

fanns under mig

rämnar den också

vill rulla ihop mig

till en liten liten boll

i ett inbjudande soffhörn

det funkar inte

bara ögonvätska trillar

inget löser sig

nycklar

faller inte ned

från himlen

återigen
glöm det där
med stöd
ingen kan någonsin
lindra din förtvivlan

tid ålder
däremot
kan suddas bort
de skarpa kurvorna
eller
så blir de så sylvassa
att blodet
avtar
att droppa
cirkulera
i en obetydlig kropp
bland
miljoner andra

som varken
har värme
eller mat

vi borde
kanske lämna
lite plats
för fler

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim med Poeter.se id #18924 innehar upphovsrätten